

zrovna ladili kytary a srkali grog z vojenských šálek. Byla letní noc, začínala neděle a měli moc dobrý pocit, šťastni ohněm, písní, řeckou. Pojednou, ozářen plameny, stanul u ohně podivný mužík a řekl: „Zde kouří jen žháři, soudruzi! Rovněž plameny neodpovídají platným předpisům jak délkou, tak barvou a vůbec, otázka volného kladení ohně v lese jest problematickou. A vaše oděvy, váš vzhled, ale soudruzi,“ zde zdv

ihl káravě prst, „soudruzi, vy velice špatně demonstujete obecně platnou představu občana zaslouženě odpočívajícího po cílevědomé práci pro blaho celku, jen pohledte na vaše obuv. Není to trapné? Náš vyspělý obuvní průmysl dodává několik druhů polotěžkých, vzdušných turistických bot, a vy, soudruzi, vždyť vy používáte vyřazené vojenské výstroje. Co na to řeknou senzacé lační pisálkové, kteří chtivě čekají za pohraničními hvozdy, co řeknou soudruzi, co řeknou? Že nemáte prostředky na řádné obutí. Ano, toho jsou schopni!“

Seděli kolem ohně a civěli na mužika nechápavýma očima dítěte, kterému berou hračku. A mužík pokračoval neúprosně:

„Vaše košile jsou příliš zelené. Vaše šátky příliš žluté. Kytary příliš hlučné, mají též příliš mnoho strun. A proboha, co vidím, někteří z vás máte čepičky z maskované látky!“ Tu jmenovaní sňali maskované čepice a nenápadně je odhodili do nočního lesa.

„A přítomné soudružky, co to má znamenat? Nehledě na pozdní hodinu a nebezpečí, které skrývá noční les, jest přeci notoricky známo, že pobyt v přírodě nepříjemnou měrou zvyšuje sexuální citění, zejména u mládeže předvojenského věku!“ Tu se dívky začervenaly a chlapci předvojenského věku sklopili oči.

„Máte vy vůbec,“ řekl potom mužík, lišácky mhouříc levé oko, „máte vy vůbec příslušné potvrzení o absolvování přezkoušení z pobytu v přírodě, uschopnění opatřené razítky stvrzujícími řádné navštěvování školení o morálně nezávadném přístupu ke vztahu mezi mužem a ženou v polních podmínkách, včetně průkazky svazu mladých, uvědoměle přírodu milujících chlapců a dívek, nemáte, což?“ řekl a labužnický se přitom rozchechtal. Chtěl asi pokračovat, ale plavovlasý chlapec odložil kytaru, vstal a tiše řekl ke svým kamarádům: „Dejte mi už ten provaz!“

Potom se do ticha, přerušovaného jen raketami jisker a tiknutím probuzeného ptáka, ozval krátký, zvířecký skřek mužíka, kterého plavovlasý chlapec s bezelstnými očima plnými slz oběsil na borovici.

Napsáno v roce 1968. Ze stejné doby pochází i dnešní fotografie, na které je Miki třetí zprava, hned vedle svého bráchy Wabiho.

Fotografie je z připravovaného 1. dílu zpěvníku Poselství Wabiho Ryvoly